

*«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα,
καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα,
τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί,
σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ
πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος»*

(Ιδιόμελον τῆς Λιτῆς)

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἀξιωνόμαστε καὶ ἐφέτος νὰ ἐορτάσουμε **τὴ μεγάλη Θεομητορικὴ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου**. Εἶναι περισσότερο ἀπὸ μιά συγκεκριμένη ἡμέρα· εἶναι εὐλογημένη περίοδος **δεκαπέντε ἡμερῶν**, ὅπου ψάλαμε τοὺς **Παρακλητικούς Κανόνες**. Γονατίσαμε στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, καὶ τὴν παρακαλέσαμε μὲ θερμὴ γιὰ τὴν οἰκογένειά μας, γιὰ τοὺς οἰκείους μας, γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου. Αὐτὴ ἡ πολυπόθητη εἰρήνη διασαλεύεται συχνὰ καὶ προκαλεῖ πόνο καὶ ἀπόγνωση στοὺς ἀθώους ἀνθρώπους. Παράλληλα νηστεύσαμε, ἐξομολογηθήκαμε καὶ προσήλθαμε στὸ Ποτήριο τῆς Ζωῆς.

Ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα πού ἔχουμε στὶς δυσκολίες. Εἶναι τὸ ἀκλόνητο στήριγμα σέ στιγμές ἀδυναμίας καὶ ἀπογοητεύσεως στὴ ζωὴ. Σέ Ἐκείνη καταφεύγουμε, θεωρώντας τὴν τὸ μόνο ἀποδέκτη τῶν δεήσεών μας. Σέ Ἐκείνη ἀπευθυνόμαστε ψάλλοντας: *«τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθηναι»*. Ἔχουμε παρησία, γιατί τὴ νιώθουμε Μάνα μας, ἔτοιμη πάντα νὰ μᾶς δεχτεῖ μὲ στοργή. Τὰ δεδομένα τοῦ κόσμου συχνὰ μᾶς διαψεύδουν. Μόνο στὴν Παναγία ψάλλουμε τὸ *«εἰς Σὲ μόνην ἐλπίζω καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσον με»*, τῆς δείχνουμε τὴν οἰκειότητα πού αἰσθανόμαστε ἀπέναντί Της. Δέν ἔχουμε ἄλλη καταφυγή.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, πού τόσο ἐξυμνεῖ τὴν Παναγία γράφει ὅτι ἡ Θεοτόκος γίνεται *«τοῖς λυπουμενοῖς εὐμενὲς Παραμύθιον, πᾶσι τοῖς αἰτοῦσιν ἐτοίμη βοήθεια»* (Ἐγκώμιον, P.G. 96, 717).

Ὅταν λέμε ὅτι ἔχουμε θάρρος σέ κάποιον, ἐννοοῦμε ὅτι νιώθουμε οἰκεῖοι του. Ἀπὸ τοὺς δικούς μας ζητοῦμε συμβουλές γιὰ τὰ προβλήματά μας. Σ' αὐτούς ἔχουμε θάρρος νὰ μιλήσουμε γιὰ τὰ λάθη μας καὶ γιὰ τίς διεξόδους ἀπὸ τὰ ποικίλα διλήμματα τῆς ζωῆς. Ἄν ἡ μητέρα εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς ἀγάπης, ἡ Παναγία τὸ κατέχει αὐτὸ στὸν ὑπέρτατο βαθμό. Ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ μιᾶμε στὴν Παναγία μας, γιατί εἶναι Ἐκείνη πού ἐπέλεξε ὁ Θεός νὰ γεννήσει τὸν σαρκωθέντα Λόγο Του. Περίμενε πολλοὺς αἰῶνες γιὰ νὰ βρεθεῖ ἡ μόνη Ἀμόλυντος, νὰ κυοφορήσει τὸν Υἱό Του. Ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ μιᾶμε στὴν Παναγία μας, γιατί, ἂν καὶ εἴμαστε ἁμαρτωλοί, Ἐκείνη, Ὑπεράμωμος καὶ *«καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν»*, μᾶς δέχεται καὶ δέν μᾶς ἀποστρέφεται, ὅπως θὰ ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου.

Πλησιάζουμε τὴν Παναγία μας μὲ **ταπεινὸ φρόνημα** καὶ ζητᾶμε νὰ μᾶς λυπηθεῖ γιὰ τίς **ἀσθένειές μας**, γιὰ τὴ **μοναξιά μας**, γιὰ τοὺς **κινδύνους** καὶ τὰ **ἀδιέξοδά μας**.

Μόνο Ἐκείνη ἔχει παρρησία πρὸς τὸν Υἱὸ Τῆς. Μπορεῖ νὰ κάνει τὰ πάντα, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Τῆς ζητᾶμε νὰ μὴν παραβλέψει τὰ δάκρυά μας, νὰ ἀποδιώξει τὸν στεναγμὸ μας, νὰ μὴν ἀποστραφεῖ τὸν πόνο μας, νὰ μὴν στερήσει τὴν προσδοκία μας. Ἰκετεύουμε νὰ μᾶς βοηθήσει, μεσιτεύοντας στὸν Υἱὸ Τῆς, νὰ ἀποβάλουμε τὰ πάθη καὶ νὰ ξαναβροῦμε τὸ προπρωτικό κάλλος. Ἐκείνη συνοδοιπορεῖ μαζί μας στὴν ἐπίγεια βιοτὴ, παρηγορώντας στίς θλίψεις, θεραπεύοντας τίς ἀσθένειες, λυτρώνοντάς μας ἀπὸ ἀδικίες καὶ συκοφαντίες τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων. Ἐκείνη μπορεῖ νὰ παιδαγωγῇ τὴ Νεότητα, νὰ δώσει προοπτική στὰ κορίτσια καὶ στὰ ἀγόρια μας.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ὅλες οἱ ὀνομασίες τῆς Θεοτόκου εἶναι ἀξιοπρόσεκτες, ὡς δηλωτικές τῆς ἀνεκτίμητης προσφορᾶς Τῆς στὴν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας. Ἀπὸ τὰ **ὑπερ-πεντακόσια ἐπίθετα Τῆς Παναγίας**, ἐνδεικτικά τόπων, ἰδιοτήτων καὶ παρεμβάσεων, εἶναι τὸ κορυφαῖο καὶ σωστικό χαρακτηριστικό Τῆς, **Μητέρα!** Εἶναι Μητέρα τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὅλοι ἀγαποῦμε τὴ μάνα μας, ἐκείνη πού ἦταν πάντα κοντά μας, στὰ εὐχάριστα καὶ στὰ δυσάρεστα. Ἐκείνη πού μέ τὰ ἀγαπητικά της χέρια μᾶς ἔβαζε στὴ ζεστή ἀγκαλιά. Ὅλοι διαπιστώνουμε πὼς τέτοια ἀγκαλιά δέ βρήκαμε ποτέ καὶ πουθενά στὸν κόσμος. Καὶ ὅλοι ἄς παραδεχτοῦμε, ὡς πολῖτες τῆς Βασιλείας, ὅτι πάντως καὶ ἀπὸ τὴ σαρκική μητέρα μας ὑπάρχει μιὰ ἄλλη Μητέρα, ἡ **Μάνα τοῦ Χριστοῦ** μας καὶ ταυτόχρονα ἡ **Μάνα ὅλου τοῦ κόσμου**. Εἶναι ἡ Μάνα πού, θρονιασμένη ὡς «*Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν*» τοῦ Υἱοῦ Τῆς, δέεται καὶ πρεσβεύει καθημερινά γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη πορεία μας στὴ σύντομη βιοτὴ μας ἐδῶ στὴ γῆ καὶ γιὰ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στὴν Οὐράνια Βασιλεία.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα!
Ἡ Παναγία βοήθειά μας!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Νικαίας Ἀλέξιος